

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De alia matrona, quae filias à luporaptas, per imaginem recepit, cap. 46.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

super ipsam tabulā vulnere visibili percussus spumans expirauit. Et quid dicam de verbis cōtumeliosis, cū etiam stultiloquia sine felle malitiæ, contra sanctæ Dei genitricis imaginem prolata, nouerim in prætentia critter satis punita.

CAPVT XLV.

IN capella castri Veldensis, quædam vetus imago *Stultilo-*
est beatæ Virginis, in sinu tenens filium, non qui-
dem per opus bene formata, sed multa virtute do-
qui d' en-
tra iadæ
tata: Matrona quædam eiusdem castri, quod situm est *plectus*
in diœcesi Treuerensi, die quadam in capella stans,
ipsamque iconam respiciens, & scripturæ indignans,
ait: Ut quid hic stat vetus hæc rumbula? Beata verò
Maria, mater misericordiæ, feminam stultiloquam,
non ut arbitror apud filium accusans, sed pœnam pro
culpa futuram, alteri cuidam matronæ dicens, ait:
Quia domina illa, nomine eam designas, vocavit me
veterem rumbulam, semper misera erit quoad viuet.
Post paucos dies, ab omnibus suis bonis mobilibus &
immobilibus a filio proprio ejecta, miserabiliter satis
ysque hodie mendicat, pœnam luens stultiloquij. Ec-
ce sic beata Virgo diligentे se diligit & honorat, cō-
temnentes se punit & humiliat. APOLLONIVS: Si sa-
cras imagines contemnentes tantam incurrit pœ-
nam, puto quod venerantes illas, magnam mereantur
gratiam. CÆSARIVS: Hæc in sequentibus pleniùs
cognosces.

CAPVT XLVI.

IN prædicto castro, matrona quædam habitat ho-
nesta ac deuota, nomine Iutta. Hæc est illa, cui
beata Virgo verba probrofa in suam iconam pro-
lata, conquesta est: & meritò, summo enim honore
eandem imaginem veneratur, salutationes, oratio-
nes, multisque venias coram illa faciens. Tempore
quodam, cū filiam paruulam in villam proximam
nutriendam tradidisset, & infantula iam triennis in
area luderet, lupus ludentem, quibusdam aspicienti-
bus, illam per gulam rapuit, raptamque in dorsum
suum mittens, filias vicinas petiuit: quem aliqui cum

Ee 5

cla-

Venera-
tio sacra
rū ima-
ginis uti-
lus &
Deo gra-
ta est.

clamore insecuri, sine ereptione puellulae, tristes sunt
 reuersi: ex quibus unus in castrum cucurrit, & matrem,
 in mensa sedenti, raptum filiae nuncians, ait: Domina,
 lupus comedit filiam vestram. Cui illa, turbata nimis,
 respondit: Certe lupus non comedit filiam meam;
 mox tamen mensa amota surrexit, & in multa cordis
 amaritudine capellam intrans, imaginem Salvatoris
 de sinu matris evulsit, stasque contra illam cum mul-
 tis lacrymis in haec verba prorupit: Domina, nunquam
 rehabebitis puerum vestrum, nisi mihi in columem re-
 stituatis puerum meum. Mira humilitas Reginæ cœ-
 li, quasi timeret carere filio suo, si mulier non rehabe-
 ret filiam, lupo protinus imperavit, & ille puellam
 dimisit. Insecuri sunt plures de villa lupi vestigia, cum
 puellæ reliquias ad tumulandum quererent, iuxta
 quoddam fruterum illam deabulante repererunt; cui cum
 diceret: Vnde venis bona filia? respondit illa: Mumart
 momordit me, vestigia enim dentium lupi in gutture
 eius, cuti superficie tenuis incisa, apparuerunt, in testi-
 monium tanti miraculi ad hoc reseruata. Tunc filiam
 ad matrem ducetes, mox ut illam vidi sanam, effecta
 letissima, cum gratiarum actione ad imaginem sa-
 cram cucurrit, & puerum suum ei restituens, ait: Quia
 restituisti mihi filiam meam, en tibi restituo filium
 tuum. Hoc mihi relata sunt a sepe dicto Hermanno
 Abate loci sanctæ Mariæ, qui puellam vidit, & a ma-
 tris ore, quæ dicta sunt, audiuit. Cum adhuc Prior
 esset in Hemmenrode, & firmum haberet propositum
 resignare prioratus officium, predicta matrona ab
 Abate eius, domino Eustachio, quem hospitio rece-
 perat, ut sibi eum transmitteret petivit, & obtinuit: quæ
 ante imaginem Dei genitricis ducet, ne officium suum
 resignaret, admonuit: Deo, inquit, non placet, si resi-
 gnaretis: cui cum ille diceret: Vnde hoc nostis? respo-
 dit illa: Nemo mihi hoc reuelauit, nisi domina ista,
 digito imaginem ostendens. Multa siquidem eidem
 deuotæ feminæ per sacram illam imaginem reuelar-
 tur, plurima per illam beneficia cōsequitur. APOLLO-
 NIUS: Nesciui hactenus tantas esse consolationes in

ima-

imaginibus sanctorum. CÆSARIUS: Multas sancti in suis, & per suas imagines virtutes operantur, maxime in illis locis ubi venerantur: nunquid non recordaris iuuenis apostata: iuxta Florefiam, qui per imaginem beatæ Virginis consecutus est indulgentiam? Similiter & sanctimonialis, quæ ab eius imagine alapsa suscepit, periculosa mœua sit temptationem. APOLLONIUS: Vtriusque bene memini, primi videlicet miraculi in distincto secunda, cap. 12. & secundi in distincto praesenti cap. 33. & stupor inuidit me, cum in lignis audio vocem ad loquendum, manus ad ferendum, corporis incutuationem, erectionem, sessionem, & reliquos motus vitales. Magis hæc admiror, quam loquelam asinæ contra Balaam, illa enim animam habebat motabilem; in lignis, lapidibus, siue metallis, nullus spiritus est. CÆSARIUS: Diuinus spiritus in creatura est per essentiam, & per potentiam, cui nihil impossibile est, & nihil miraculosum, qui ad honorem sanctorum suorum hæc & huiusmodi similia quotidie operatur. De imagine vero beatæ Virginis referam tibi quandam visionem mirificam, quæ ante hoc triennium facta est.

CAPUT XLVII.

IN introitu Frisiae, iuxta ciuitatem Gruningen, cœnobium quoddam sanctimonialium ordinis nostri de novo constructum est, vocabulo Iesse: quæ dictum sum, à Priore loci eiusdem audiui, & circa idem tempus imaginem ipsam vidi, & missam coram ipsa celebraui: est enim opere angelico decēter exsculpta, effigiem representans beatæ virginis filium in gremio tenentis. Die quadam, cum custos candelam quæ ante illam ardebat, dicta missa extinxisset, & duo carpentarij oratorium, propter opus suum intrantes, illam reaccensam reperissent, dixerunt Priori: Domine, nisi moneatis Custodem, ut cautæ sit circa extinctionem huius candelæ, oratorium perdetis; omnia enim lignea sunt, altare scilicet, candelabrum, parietes. Vocata est illa & culpata, negauit, & extinxit. Carpentarij denouo ingressi, cum prædictam candelam rursum ardere